

KO JE KO

Dejan Aleksić (1972, Bad Oeynhausen, Nemačka) objavio je knjige pesama *Potpuni govor* (1995), *Dokazivanje senke* (1996), *Svagdašnji čas* (2000), *Sobna mitologija* (2003), *Posle* (2005), *Dovoljno* (2008) i *Jedino vetrar* (2011). Dobitnik je „Brankove nagrade“, nagrade „Matićev šal“, „Prosvetine nagrade“, nagrade „Branko Miljković“, nagrade SANU iz Fonda „Branko Čopić“ i nagrade „Meša Selimović“. Autor je i desetak knjiga namenjenih deci, za koje je dobio brojna književna priznanja, među kojima i nagradu „Politikinog zabavnika“, dva puta nagradu „Neven“, nagradu Zmajevih dečjih igara... Autor je i nekoliko pozorišnih tekstova za decu. Zastupljen je u brojnim antologijama, a pesme su mu prevođene na engleski, grčki, norveški, bugarski, slovenački i makedonski jezik. Dobitnik je stipendije iz fonda „Borislav Pekić“ za 2010. godinu. Živi u Kraljevu i radi na mestu urednika za poeziju u časopisu „Povelja“.

Džulijan Barnes (Julian Barnes, 1946, Lester, Engleska), britanski pisac, dobitnik je više prestižnih književnih nagrada. Objavio je romane *Metrolend* (*Metroland*, 1980), *Pre no što me je srela* (*Before She Met Me*, 1982), *Floberov papagaj* (*Flaubert's Parrot*, 1984), *Zureći u sunce* (*Staring at the Sun*, 1986), *Istorijska sveta u 10½ poglavlja* (*A History of the World in 10½ Chapters*, 1989), *Troje* (*Talking It Over*, 1991), *Bodljikavo prase* (*The Porcupine*, 1992), *Engleska, Engleska* (*England, England*, 1998), *Ljubav, itd.* (*Love, Etc.*, 2000), *Artur & Džordž* (*Arthur & George*, 2005) i *Ovo nije kraj* (*The Sense of Ending*, 2011); zbirke priča *Obale Lamanša* (*Cross Channel*, 1996), *Sto od limunovog drveta* (*The Lemon Table*, 2004) i *Puls* (*Pulse*, 2011); knjigu izabranih kolumni *Pisma iz Londona 1990–1995* (*Letters from London*, 1995); knjige eseja *Nešto za carinu* (*Something to Declare*, 2002) i *Čistunac u kuhinji* (*The Pedant in the Kitchen*, 2003); memoare *Nije to ništa strašno* (*Nothing to Be Frightened Of*, 2008). Pod pseudonimom Den Kavanah objavio je četiri kriminalistička romana. Za roman *Ovo nije kraj* dobio je Bukerovu nagradu. Živi u Londonu.

Lana Bastašić (1986, Zagreb), diplomirala je komunikologiju 2009. godine. Urednica je internet

stranice za društvenu kritiku www.nezavisniprostor.net. Objavila je roman *Trajni pigmenti* (2010) i zbirku kratkih priča *Vatrometi* (2011). Živi u Banja Luci.

Nađa Bobičić (Podgorica), diplomirala je i održala master na Katedri za opštu književnost i teorijsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, gdje sada pohađa doktorske studije književnosti. Objavljivala je književnu kritiku u okviru regionalnih projekata *Criticize this!* i *Alternativna književna tumačenja*, u časopisima *Quorum*, *Knjiženstvo i Beton*, kao i na portalu *Booksa.hr*. Dobitnica je nagrada za najbolju mladu književnu kritičarku u okviru projekta *Criticize this!*

Dubravka Bogutovac (1981) zaposlena je kao asistentkinja na Katedri za srpsku i crnogorsku književnost Odsjeka za južnoslavenske jezike i književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Studira na postdiplomskom doktorskom studiju književnosti, kulture, izvedbenih umjetnosti i filma. Objavljuje kritiku, eseje i prikaze u *Zarezu*, *Quorumu*, *Književnoj republici* i na 3. programu Hrvatskog radioa. Živi u Novom Zagrebu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magisterske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa Abanija, Rejfa Larsena i dr. Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Marjan Čakarević (1978, Čačak), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Isečci* (1997), *Paragrad* (1999) i *Sistem* (2011). Piše i književnu kritiku i eseistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Gordana Đilas (1958, Nakovo), završila je Filozofski fakultet u Novom Sadu, grupa za Jugoslovenske i opštu književnost. Objavila je knjige poezije *Pred ogledalom* (1985), *Gospodine, gospodine* (1989),

Carski vrt (1996), *Zvezda juga* (2002), *Usputna stаница* (2005), *Učitelj sećanja* (2009), *Sećanje koje se nije dogodilo* (2011), *Bila sam poslušno drvo* (izabrane i nove pesme, 2012), *Druge stvari* (2012), kao i knjige *Šest poslenika Biblioteke Matice srpske* (1998), *Mapa sveta Petrovaradinske tvrđave* (sa B. Popržanom, N. Mamulom, Đ. Pisarevim, 2005). Priredila knjige *Reči i vreme* (izabrani tekstovi Milana Pražića, 2002), *Otvoreni svet* (izabrani prevodi Duška Vrtunskog, 2003) i *Tribina mladih: 1954-1977* (sa N. Mamulom, 2004). Dobitnica nagrada „Pečat varoši sremskокарловачке“ i „Milica Stojadinović Srpinka“. Živi u Novom Sadu.

Martin Ejmis (Martin Amis, 1949, Kardif, Velika Britanija), sin je slavnog engleskog književnika King-silja Ejmisa. Diplomirao je engleski jezik i književnost na Oksfordskom univerzitetu. Nekoliko godina je radio kao novinar. Njegov prvi roman *Rejčelini zapisi*, ovećan je 1974. nagradom *Somerset Mom* (tu nagradu je svojevremeno dobio i njegov otac). Proslavio se romanima *Vremenska Strela*, *London-ska polja*, *Noćni voz*, *Koba Strašni*, a piše i priče. Živi u Londonu i Urugvaju s drugom suprugom Izabel Fonsekama.

Martin Gardner (1914, Tulsa, Oklahoma – 2010, Norman, Oklahoma), američki matematičar i pisac popularne nauke i rekreacijske matematike. Diplomirao je filozofiju na Univerzitetu u Čikagu. Pre Drugog svetskog rata bio je novinar *Tulsa tribjuna*, a kasnije je bio zaposlen u uredu za odnose s javnošću Univerziteta u Čikagu. Nakon službe na razaraču u Drugom svetskom ratu, vratio se u Čikago, gde je kao slobodni saradnik počeo karijeru prodajući kratke priče, a zatim se preselio u Njujork. Tu je osam godina pisao članke za dečje časopise, dok nije počeo saradnju s časopisom *Sajentifik amerikan*. Izdržavao se objavljajući knjige i pišući na stotine članaka za razne novine i časopise. Objavio je preko 70 knjiga i mnoštvo članaka iz različitih oblasti nauke, matematike, filozofije, književnosti i religije.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpinka), *Milica-Vuk-Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpinka sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima) *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče),

Srpkinjin krug kredom, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpinki), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpinki* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“. Živi u Novom Sadu.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao docent na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatički teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914-1940.* (2011) i *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović-Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio (zajedno sa Alenom Bešićem) temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi se engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Dragan Hamović (1970, Kraljevo), doktorirao je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filološkog fakulteta u Beogradu. Piše pesme, eseje, kritike, bavi se uredničkim i prieđivačkim poslovima. Uređivao je časopis „Povelja“ od 1997. do 2002. godine. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Mrakovi, ruge* (1992), *Nameštenik* (1994), *Matična knjiga* (2007), *Album starih stihova* (2007) i *Žeženo i nežno* (2012); eseji, kritike, studije – *Stvari ovdašnje* (1998), *Pesničke stvari* (1999), *Poslednje i prvo* (2003), *S obe strane* (2006), *Leto i citati. Poezija i poetika Jovana Hrištića* (2008), *Pesma od početka: eseji, kritike i zapisi* (2009) i *Raičković: pesnički razvoj i poetičko okruženje* (2011). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku i nagrade „Branko Ćopić“ za poeziju. Živi u Beogradu.

Nina Ivanović Muždeka (1976, Novi Sad), magistrala je englesku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorirala na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja na predmetima iz engleske književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Autor je studije *Granice i preplitanja: Problematika žanra u romanima Džulijana Barnsa* (2006). Bavi se prevođenjem. Živi u Novom Sadu.

Miloš Jocić (1988, Novi Sad), trenutno na doktorskim studijama srpske književnosti i jezika na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Jedan od urednika i osnivača *Međutima* (medjutim.org), onlajn časopisa za književnost i kulturu. Jedan od urednika i pokretača *Zing!-a* (e-zing.tk), sajta posvećenog kursu kreativnog pisanja proze na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Kratku prozu i poeziju objavljuje na ličnim sajtovima.

Nataša Kampmark (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Tri lica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Novom Sadu.

Marko Kovačević (1980, Novi Sad), diplomirao elektrotehniku na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu sa zvanjem Diplomirani inženjer elektrotehnike. Živi u Temerinu, a radi Šangaju (Kina).

Mario Liguori (1976, Sarno, Italija), završio je komparativne jezike na Univerzitetu L'Orientale u Napulju, a masterirao na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao strani lektor za italijanski jezik. Publicista i pisac. Objavljuje lirske putopise u dnevniku „Danas“. Koautor je knjige *Buket za Staru damu* (2008) i autor zbirke putopisne proze *Sna-trena* (2010). Živi u Novom Sadu.

Arijana Luburić Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistentkinja na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Ljiljana Maletin Vojvodić (Novi Sad), završila je studije književnosti u Novom Sadu u kojem živi i radi. Bavi se pisanjem romana, putopisa, priča, monografiskih publikacija, novinskih tekstova, kao i fotografijom. Autorka romana *Patuljci i Hiperboreja* (2008) i *U egzilu* (2011), kao i kulturnoškog bedekera *Finska, zemlja Kalevale, jezera i sauna* (2011). Učestvovala u različitim umetničkim rezidencijalnim projektima u Kataloniji, Portugaliji, na Grenlandu, u Finskoj, Norveškoj i u Letoniji.

Goran Milenković (1973, Bor), diplomirao na Filozofском fakultetu u Nišu na Katedri za srpsku i jugoslovenske književnosti. Objavljene knjige: *Ogledi o samosvesti književnosti* (2010). Priredio (sa Viotom Stojmenović) zbornik *Iznadrealizma Vane Bor* (2009) i zbornik fotografija i priča *Bilo/biti* (2012). Bibliotekar je Odeljenja posebnih fondova i periodike Narodne biblioteke Bor.

Petar Miloradović (1970, Gornji Milanovac), objavio je knjige pesama: *Sredozemlja* (1997), *Porto* (2000), *Slajdovi* (2004), *Kolonija* (2007) i *Poslednja večera* (2010). Živi u Gornjem Milanovcu.

Anri Mišo (Henri Michaux; 1899, Namur, Belgija – 1984, Pariz), belgijsko-francuski pesnik, književnik i slikar. Najpoznatiji je po ezoteričnim knjigama koje je pisao u pristupačnom stilu, a što je uključivalo poeziju, putopise i likovnu kritiku. Mišo se nastojao iskušati u nekoliko različitih oblasti, te je eksperimentirao sa drogama, a što je rezultiralo s njegovim najpoznatijim knjigama *Miserable Miracle* i *Les Grandes Épreuves de l'esprit et les innombrables petites*.

Silvia Monros Stojaković (1949, Buenos Ajres, Argentina), osnovnu školu, gimnaziju i filološke studije završila je u Beogradu. Svoj književni rad započela je 1976. godine kao prevodilac, a do danas se ogledala u monografskoj i kritičkoj eseistici, poeziji i u romanesknoj, putopisnoj i epistolarnoj prozi. Objavila je *Poslednje Kortasarove školine* (prepiska sa Kortasarem, 1991), *Ogledalo ljubavi* (prepiska Olje Ivanjicki i Leonida Šejke, 1994), *Grad nad gravovima* (elektronski odgovor Milosrdnom anđelu, 2000), *Ortegina Klepsidra* (ogledi o filozofiji Hosea Ortege i Gasetu, 2001), *Nastaviće se...* (roman, 2002), *Mi, Salvador Dalí* (monografija, 2004), *Moja Argentina* (putopis, 2005), *Sve u svemu – zbirka čutnji* (poezija, 2006). Zahvaljujući istovetnom poznavanju srpskog i španskog jezika, prevela je u oba pravca preko sto bibliografskih jedinica, a nije zanemarljiv ni njen pionirski doprinos prevođenju katalonske književnosti (Kortasar, Marijas, R. Montero, Andrić, Simović, Kovačević i dr.). Živi u Beogradu.

Vildana Pečenković (1973, Bihać), magistrice je književnih nauka. Dugi niz godina bavila se novinarstvom, kasnije radila kao profesor bosanskog jezika i istorije. Danas je viši asistent na predmetima iz oblasti književnosti na Pedagoškom fakultetu Univerziteta u Bihaću. Sarađuje sa domaćim i inostranim časopisima i piše oglede iz istorije i teorije

književnosti. Učesnica je velikog broja naučnih skupova u zemlji i inostranstvu. Živi i radi u Bihaću.

Zdravko Petrović (1981, Bečeji), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je studiju *Kreativni haos „Burleske gospodina Peruna boga groma“* (2011). Živi u Bečeju.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Saraduje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti XX veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010) i *Stereorama* (2012). Živi u Beogradu.

Zejdi Smit (Zadie Smith, 1975, London), engleska romansijerka jamajanskog porekla. Studirala je englesku književnost na Univerzitetu Kembridž. Napisala je četiri romana: *White Teeth* (2000; *Beli zubi*, „Narodna knjiga“, 2004), *The Autograph Man* (2002; *Sakupljač autograma*, „Narodna knjiga“, 2005), *On Beauty* (2005; *O lepoti*, „Narodna knjiga“, 2006) za koji je dobila nagradu „Orindž“ i NW (2012).

Žarka Svirčev (1983, Senta), završila je master studije na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a trenutno je na doktorskim studijama na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljena studija *Ah, taj identitet! Dekonstrukcija rodnih stereotipa u stvaralaštvu Dubravke Ugrešić* (2010). Živi u Bečeju.

Radivoj Šajtinac (1949, Zrenjanin), piše poeziju, prozu, književnu i likovnu kritiku, prevodi s ruskog i engleskog jezika, bavi se i dramaturgijom. Knjige pesama: *Oružje ljudski ranjeno* (1970), *Šumi se vraćaju pragovi* (1974), *Darovno putovanje* (1978), *Panglosov izveštaj* (1982), *Suze u lunaparku* (1987), *Očenaš na Tajms-skveru* (1991), *Olovni dolov* (1995), *Led i mleko* (2003), *Psi versa* (2005), *Kanjiška monotipija* (dvojezično na srpskom i mađarskom, 2007); knjige proze: *Banatska čitanka* (1991), *Moj begejski deo sveta* (1994), *Bajke o grmu* (1995), *Čehovija* (1996) *Vez u vazduhu* (1998), *Žrtve bidermajera* (2000), *Sibilski glasovi* (2001), *Nada stanuje na kraju grada* (sa Uglješom Šajtincem, 2002), *Vodenog dete* (2004), *Pričica*

(2005), *Kinesko dvorište* (2006), *Lyrik klinik* (2009), *Severnii izgovor* (2011), *Stara kantina* (2011); knjige eseja: *Hotel Čarnojević* (1989), *Demogorgon* (1990), *Hajka na Akteona* (1997). Živi u Zrenjaninu.

Stevan Tontić (1946, Grdanovci kod Sanskog Mosta), pesnik, prozaist, eseijist, urednik, antologiјar, prevodilac sa nemačkog. Diplomirao je filozofiju sa sociologijom na Filozofском fakultetu u Sarajevu. Objavio je sledeće knjige: zbirke poezije – *Nauka o duši i druge vesele priče* (1970), *Tajna prepiska* (1976), *Naše gore vuk* (1976), *Hulim i posvećujem* (1977), *Crna je mati nedelja* (1983), *Prag* (1986), *Ring* (1987), *Saraješki rukopis* (1993, drugo dopunjeno izdanje 1998), *Blagoslov izgnanstva* (2001), *Sveto i prokleti* (2009) i nekoliko knjiga izbora; proza – *Tvoje srce, zeko* (1998). Priredio je nekoliko antologija. Poezija mu je prevedena na više stranih jezika. Dobitnik je „Šantićeve nagrade“, „Šestoaprilske nagrade grada Sarajeva“, „Zmajeve nagrade“, nagrade „Milan Rakic“, nagrade „Miroslav Antić“, nagrade „Horst Bienek“ za podršku lirike Bavarske akademije lepih umetnosti (*Horst-Bienek-Foerderpreis der Bayerischen Akademie der Schoenen Kuenste*), i nagrade grada Hajdelberga „Književnost u egzilu“ (*Literatur im Exil*). Živi u Sarajevu.

Sesar Valjeho (César Abraham Vallejo Mendoza; 1892, Santjago de Čuko, Peru – 1938, Pariz), peruanски pesnik, romanopisac i novinar. Za života je objavio tri knjige poezije: *Los Heraldos Negros* (1919), *Trilce* (1922) i *España, Aparta de Mi Este Cáliz* (1937), a posthumno mu je objavljena zbirka *Poemas Humanos* (1939). Pisao je romane i drame. Smatra se jednim od najvećih inovatora u poeziji 20. stoljeća.

Mića Vujičić (1979, Mokrin), diplomirao je opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Kolumnista je dnevnog lista *Blic*, saradnik nedeljnika *Nin* i hrvatskog tjednika *Novosti*. Član je redakcije književnog časopisa *Ulažnica*. Objavio je roman *Oštar start* (2010). Za nacrt ove knjige nagrađen je 2006. stipendijom iz Fonda Borislav Pekić, a izdavačka kuća „Geopoetika“ objavila je roman na engleskom jeziku u sklopu projekta *Srpska proza u prevodu*. Živi u Mokrinu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogleđalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i *Crno svetlo* (2012). Živi u Novom Sadu.